

ศักราช 15 พศกิจายน

น.อัลเบิร์ต ผู้ยิ่งใหญ่
พระสังฆราช
และนักปราชญ์
แห่งพระศาสนจักร

สดด 19:1-2,3-4

ท้าวตรัสปลาทที่ 4

บทอ่านที่ 1

ปฐก 13:1-9

ทุกคนที่ไม่รู้จักพระเจ้าย่อมเป็นคนโง่เขลาโดยธรรมชาติ จากสิ่งดีที่เห็นได้ เขาไม่อาจค้นพบพระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่ แม้จะพิจารณาผลงานของพระองค์ เขาก็ยังไม่รู้จักพระเจ้าผู้ทรงสร้าง เขาคิดว่าไฟ ลม อากาศบางเบา กลุ่มดวงดาวต่าง ๆ เคลื่อนรุนแรง ดวงประทีปในท้องฟ้า เป็นเทพเจ้าผู้ปกครองโลก ถ้าเขาพิศวงในความงดงามของสิ่งเหล่านี้จินตคิดว่าเป็นเทพเจ้า เขาก็น่าจะรู้ว่าพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้านายของสิ่งเหล่านี้ทรงสูงส่งกว่าสักเพียงใด เพราะพระองค์ผู้ทรงสร้างสิ่งเหล่านี้ทรงเป็นบ่อเกิดของความงดงาม ถ้าเขาพิศวงในอำนาจและพลังของสิ่งเหล่านี้ เขาอาจจะรู้ว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างสิ่งเหล่านี้ทรงพระอานุภาพมากกว่าสักเพียงใด เพราะจากความยิ่งใหญ่และความงดงามของสิ่งสร้างที่คล้ายกับพระเจ้าผู้สร้าง มนุษย์เราก็น่าจะรู้จักพระองค์ได้ คนเหล่านี้ควรได้รับคำตำหนิบ้าง เพราะแม้เขาพยายามแสวงหาพระเจ้าและต้องการพบพระองค์ แต่เขาอาจหลงทางไปเท่านั้น เขาหมกมุ่นค้นคว้าผลงานของพระองค์ แต่กลับสะดุดอยู่กับความงดงามที่ปรากฏ เพราะสิ่งที่เขาเห็นนั้นงดงามน่าชม ถึงกระนั้นคนเหล่านี้ก็ไม่พ้นความมืดทั้งหมด ถ้าเขารู้จักค้นคว้าหาความรู้เรื่องจักรวาลได้ เหตุใดก่อนหน้านั้นเขาจึงค้นพบพระเจ้าผู้สร้างไม่ได้

พระวรสาร

ลก 17:26-37

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่บรรดาสาวกว่า “เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นในสมัยของโนอาห์ฉันใด ก็จะเกิดขึ้นในสมัยของบุตรแห่งมนุษย์ฉันนั้น ผู้คนกิน ดื่ม แต่งงานเป็นสามัคคีกันจนถึงวันที่โนอาห์เข้าไปในเรือ น้ำวินาศก็ได้ท่วมเขาเหล่านั้นจนตายสิ้น ในสมัยของโลทก็เช่นเดียวกัน ผู้คนกิน ดื่ม ซื่อซาย ปลูกพืช สร้างบ้าน แต่ในวันที่โลทออกจากเมืองโสโดม ไฟและกำมะถันได้ตกจากท้องฟ้ามาเผาผลาญเขาเหล่านั้นจนตายสิ้น ในวันที่บุตรแห่งมนุษย์จะทรงสำแดงองค์ ก็จะเป็นเช่นเดียวกันด้วย

ในวันนั้น คนที่อยู่บนดาดฟ้าและมีข้าวของอยู่ในบ้าน จงอย่าลงมาเอาของเหล่านั้นเลย คนที่อยู่ในทุ่งนา ก็เช่นเดียวกัน จงอย่าหวนกลับมาอีก ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงเรื่องกรรยาของโลทไว้เถิด ผู้ใดที่พยายามรักษาชีวิตของตนไว้ ก็จะสูญเสียชีวิตนั้น และผู้ใดที่เสียชีวิตของตน ก็จะรักษาชีวิตนั้นไว้ เราบอกท่านทั้งหลายว่า ในคืนนั้น สองคนที่นอนเตียงเดียวกัน คนหนึ่งจะถูกจับไป อีกคนหนึ่งจะถูกทิ้งไว้ หญิงสองคนที่กำลังโม่แป้งอยู่ด้วยกัน คนหนึ่งจะถูกจับไป อีกคนหนึ่งจะถูกทิ้งไว้” บรรดาศิษย์จึงทูลถามว่า “เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นที่ใดพระเจ้าข้า” พระองค์ทรงตอบว่า “ที่ใดมีซากศพ ที่นั่นบรรดาแร้งจะมาชุมนุมกัน”

ในโลกปัจจุบันคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีมีบทบาทอย่างมาก เราพึ่งความสามารถของคอมพิวเตอร์ มันทำได้เกือบทุกอย่าง แต่เราพึ่งมากกว่าอีกสำหรับคนที่สร้างมันมา ไม่ใช่ตัวคอมพิวเตอร์เอง ในธรรมชาติ เราเห็นความงาม เห็นความยิ่งใหญ่ของจักรวาล เราพึ่งต้องพึ่งพิงและพิศวงในความยิ่งใหญ่ของผู้ที่สร้างและดูแลมัน หนังสือปรัชญาสอนให้เราคิดถึงพระเจ้าผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่ และเราต้องสรรเสริญและขอบพระคุณพระองค์ในนามของสิ่งสร้างทั้งหลาย เพราะเราเป็นสิ่งสร้างที่มีสติปัญญาและมีน้ำใจ ขณะที่สิ่งสร้างอื่นไม่มี

